

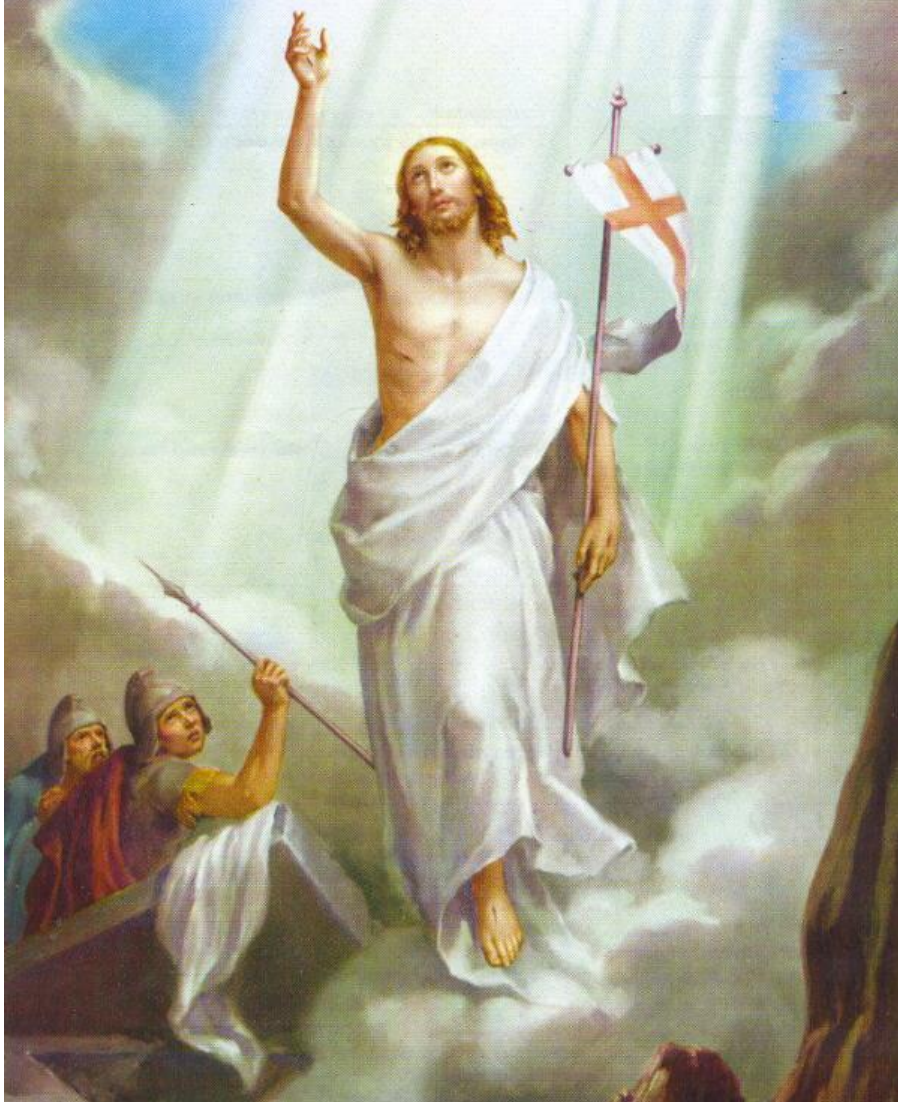
заедно

енория

"Св. Павел от Кръста"

брой 54 - март 2008

Пасхалното Бдение

“Чрез Исус Христос се раждат за вечен живот чедата на светлината и за верните се разтварят вратите на небесното царство. Защото чрез Неговата смърт е изкупена нашата смърт и неговото възкресение даде живот на всички” (*от пасхалното предисловие*). Пасхалното Тридневие (от Велики Четвъртък до Великден) свети на върха и в центъра на цялата литургична година. Както неделята е върха на седмицата така Пасхалните Тържества са за литургичната година. В Трите славни дни в спомена на Христос разпнат, убит, погребан и възкръснал Църквата живее основното събитие за нашето спасение и за изкупителния план приготвен от времето и открит напълно от Бог Отец като ни изпрати Своя обичан Син, нашия Господ Исус Христос.

Пасхалното Тридневие трябва да бъде възприемано като един единствен ден, който се извива от Вечерната Литургия на Тайната Вечеря (Велики четвъртък) през възпоменанието на Разпването на Кръста във Великия Петък и в мълчанието на Великата Събота, до Великото Бдение, което се служи събота вечер срещу неделя, и продължава през целия ден на Великден. Пасхалната Тайна е едно и неделимо Събитие съставено от три хронологични моменти: Тайната Вечеря (Велики четвъртък), Разпването и Смъртта на Христос (Велики Петък), Погребването (Велика Събота), Възкресението (литургията на Пасхалното Бдение и в неделя).

В тази статия искам да ви говоря точно за Литургията на Пасхалното Бдение, защото е със сигурност най-специалната Литургия от цялата година (наричана от Свети Августин “Майката на всички Бдения”) и за това трябва да бъде обяснена, за да я изживеем напълно. В това Бдение наистина Църквата остава в очакване на Възкресението на Господа и я служи с Тайнствата на християнското въведение (Кръщения, Миропомазания, Светото Причастие). Това Бдение трябва да започне след началото на нощта и да свърши преди изгрева.

Още от началото Църквата е служила Великден, “тържеството на тържествата”, с едно ношно Бдение. Наистина Възкресението на Христос е основата на нашата вяра и на нашата надежда. Чрез кръщението и миропомазанието сме били свързани в Пасхалната Тайна на Христос: умрели, погребани и възкръснали с Него, с Него ще царуваме.

По древна традиция “Това е нощ на бдение Господу” (Изх 12,42). Верните, държейки в ръка запалени свещи, се превръщат - според думите на Евангелието (Лк 12,35 и сл.) - в хора, които очакват Господаря който, като се върне, да ги намери бдящи и да ги покани да седнат на трапезата му.

Пасхалното Бдение се развива в четири етапа.

1. Литургия на светлината

Всичките светлини са загасени. Новият огън се запалва и осветлява цялата вселена. Пламъкът, тръгнал от Пасхалната Свещ, която символизира Христос, се разпространява в тази нощ, запалвайки свещта на всеки верен: заедно с всичките християни и с целия свят, искаме да запалим в нас желанието и очакването на Царството, което ни е обещано. Пасхалната свещ, която осветлява тази нощ, повеждайки тъмнината, е знака, че Исус - вчера, днес и за винаги във вековете - е нашата надежда. Наистина Личността на Христос, Господа, ни спасява от тъмнината на греха Наистина - както пеем в Пасхалната хвалебна песен - (Exultet), с която приключва тази първа част на Пасхалната литургия - “тази е нощта, която днес по целия свят отделя вярващите в Христа от пороците на света и от мрака на греховете, възвръща към благодатта и причислява към светците”.

2. Литургия на Словото

Църквата размишлява върху дивните дела, които Бог още от началото извърши за своя народ и се уповава на Неговото Слово и обещание. В тази част на литургията се съобщават великите етапи от историята на спасението ни, която открива в Пасхата върховното събитие. В седемте “картини” дадени от седемте четива от Стария Завет, заедно с псалмите, които стават като коментари на тези събития, се прави преглед на превратността лична и обща, на вярността и отдалечеността, на

греха и призова към народа от Бога. Тези седем картини следват Посланието на Апостол Павел и евангелието на Възкресението, които приключват тази история на Любов, която Бог ни показва.

3. Литургия на Кръщението

Общността слуша и изповядва вярата си и, приближавайки деня на Възкресението, придружава своите възродени в кръщението членове. Богатата литургия на Кръщението в тази нощ изтъква знака на водата, извор на биологичния живот и място на преминаването от смъртта към живота. Водата не е толкова укрепваща баня, а е среда в която се потапя и удавя стария човек и изплува и расте новия човек. Този факт може да стане извор на жива вода, която блика за вечен живот, защото сме потопени в смъртта и въвличани във възкресението на Христос.

4. Евхаристична Литургия

След кръщелното възраждане и подновяване на кръщелните обещания, с които се отрекохме от дявола и обещахме вярно да служим на Бога, общността е поканена на Трапезата, която Господ е приготвил за Своя народ, чрез Своята Смърт и Своето Възкресение. Тази четвърта част трябва да бъде по радост, по сила, по сърдечност, върховен момент на Пасхалната Нощ, на Пасхалното Тридневие, на цялата литургична година, на живота на всеки вярващ и на опита на цялата енорийска общност. Делата, които ни водят към общение с живота на Възкръсналия са поднасянето на даренията на олтара, споменът на Тайната Вечеря и благодарността, разчупвайки хляба и споделяйки виното. Започва се и продължава онази трапеза, която ще има своя пълен завършек едва при завръщането на Христос.

Ще ви очаквам многобройни за да отслужим заедно Тайните на нашето Спасение, през Пасхалното Тридневие и особено в нощната Литургия на Пасхалното Бдение, “Майката на всички Бдения”.

Отец Валтер Горра

Тържествата Свети Йосиф и Благовещение

Разглеждайки литургичния календар някой вече ме попита за две тържества, които намираме тази година отбелязани на различни дати, а не на тези които знаем. Обяснявам веднага...

По принцип всяка година тържеството Свети Йосиф (съпруг на Блажена Дева Мария) се празнува на 19 март и тържеството Благовещение (Ангелът Господен извести на Дева Мария раждането на Исус и тя зачена от Светия Дух) на 25 март - девет месеца преди Рождество Христово.

Обаче, ако тези празници се падат през дните на Великата Седмица (седмица преди Великден) или през Пасхалната Осмина (седмица след Великден), те се преместват на друга дата. Това са случаите и за двата празника през тази година:

19 март тази година е Велика Сряда,

25 март е Вторник на Пасхалната Осмина.

Поради тази причина тези две тържества ще се празнуват на отбелязаните дати.

15 март: Свети Йосиф

31 март: Благовещение

Празникът на прошката

1. Богатият пътник

В едно затънтено, китно балканско селце пристигнал на лятна почивка чуден странник.

Той бил много богат човек. Пътувал сам, бил доста уморен и искал да намери място, където да отседне, за да си почине. Намерението му било да ощастливи ония хора, които му дадат тих и приятен подслон. Понеже богатствата му били несметни, той искал да направи на гостолюбивите домакини такъв подарък, за какъвто те дори не са сънували.

Видял той една хубава на вид къщичка, разположена на прекрасно място, и решил да подири подслон в нея. Похлопал на вратата. Но щом му отворили и го поканили да влезе, той неволно се дръпнал назад. Отвътре го лъхнал непоносимо лош въздух. Какво се оказало? Жилището на тия хора и кочината на свинята били под един покрив. Без да каже за какво е дошъл, пътникът се извинил и излязъл на двора.

Той тръгнал покрай бистрата речичка, която минавала сред селото. Наблизо друга, хубава новопостроена къщичка привлякла вниманието му. Той решил и там да похлопа. Но стопанинът на този дом бил много зъл човек. Като видял чужденец да се доближава до пътните врати, той насъскал кучетата срещу него и не го пусал да влезе дори в двора му.

Пътникът подирил подслон и в трета къща. Там го поканили любезно и той влязъл вътре. Но като видял, че всичко в тоя дом лежи в безпорядък, разхвърляно, покрито с прах и сажди, потънало в смет и паяжини, решил, че и тук няма да намери търсеното спокойствие.

В четвъртия дом, поради крайната си умора, той решил да спре, та каквото ще да става. Но там освен безпорядъка и нечистотата забелязал и друго нещо. По стените имало следи от дървеници, а той не можел да понася паразитите. Освен

това бълхи го полазили, и той побързал и оттук да избяга.

Тъй обиколил странникът цялото село, но никъде не намерил чисто кътче, дето спокойно да си отпочине. Чудел се той, как тия хора, живеещи в такъв прекрасен планински край, са занемарили дотам жилищата си. През селото минавала малка река. По кривите стръмни улички шуртели на доста места поточета. На мегдана и на други места на селото имало чучури на чешми, от които бликала изобилна вода. Ясно било за пътника, че мръсотията в селските къщи се дължала не на липса на вода, а изключително на немарливостта на техните стопани.

Най-сетне, капнал от умора, той се отбил в една малка къщурка накрай селото, дето се оказало, че живее добра къщовница. Тук го посрещнали радушно, с приветливо усмихнати лица. Още щом влязъл в една от стаичките, той забелязал, че всичко в тази къщичка е просто, но чисто и добре подредено. Стъклата на прозорците светели. Никъде по ъглите нямамо паяжини. Дъските на пода били току-що измити. Въздухът в стаята бил проветрен. Личало си, че благоуханията на близките поля и гори често били пускани да влизат в тая къща през отворените прозорци.

Пътникът с облекчение въздъхнал и отседнал в тоя дом. Най-сетне той намерил тих, приятен кът, дето да си отпочине. Тук той оставил големия си дар.

Мили енориаши, задавали ли сте си въпроса: ако дойде нашият Спасител, който ни носи най-големия дар - небесната Си благодат, с която ощастливява и спасява душите ни, и ако той подири за Себе Си подслон в нашите души, къде би могъл да си намери подходящо място за почивка?

Св. Макарий Египетски говори: “Както небето и земята Бог е сътворил, за да обитава човекът в тях, така и тялото и душата на човека Той е създал за свое жилище”.

Исус Христос, този дивен небесен Гост, често идва сред нас и желае да влезе под покрива на душата ни. Той се явява помежду ни в непостижимото ТАЙНСТВО НА СВЕТОТО ПРИЧАСТИЕ. Той хлопа на всяка врата, жадува да влезе във всеки дом, желае да беседва с всяко сърце, иска да ощастливи всяка вярваща душа и да даде небесния Си дар. Но как го посрещаме ние? Дали Той може да отседне във всекиго от нас, както би желал?

Ето, един пристъпва към св. Причастие и кани Господа в скритата стаичка на сърцето си: “Дойди, Господи Исусе, и се засели у мен. Влез под стрехата ми, в дома на душата ми, заповядай! Ще отворя вратите на недостойните си уста! Настани се у мене!”. Но Исус Христос отстъпва с погнуса от тая гостоприемно отворена врата! Отвътре излиза такава непоносима духовна смрад! Там мирише на злоба, на сребролюбие и завист, на гордост и егоизъм. И небесният Гост отстъпва назад. Той не може да влезе в такъв дом, дето човекът и тия духовни „свине” съжителстват под един покрив.

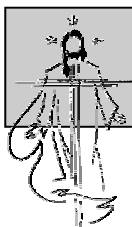
Ето, другоگو увещават да пости и да се причасти; молят го да приеме в сърцето си Исуса Христа, който носи великата и спасителна Божия благодат, най-високия дар, който човечеството е получавало!. Но той не иска и да чуе за това. За него са неприятни небесните светини! Те му пречат да си живее, както си ще. Защо му е причастие? Той пуска „кучетата” в душата си срещу небесния Гост и не Го допуска да се доближи до портите му.

Трети е постил, молил се е, готвил се е за св. Причастие, но не е простил обидите, които са му нанесли ближните, не се е примирил с враговете си, не е умиротворил душата си. В нея всичко е в безпорядък. Греховете като прах и сажди покриват външното му благочестие. Смет и паяжини са загрозили вярата му. Лоши настроения са разбъркали чувствата му. И той в това си състояние се одързостява да покани небесния Гост в стаичката на сърцето си! Не се ли бои той, че ще Го оскърби,

вместо да Го зарадва с това свое необмислено гостоприемство? Четвърти чува, че се хлопа на вратата на съвестта му, но той не е помислял до този момент да я очисти. Там толкова порочни петна са замърсили чистите някога прозорци на душата! Толкова греховни навици са натрупали смет по тайните кътчета на сърцето! Бедният човек! Паразитите на злото, злите духове, са го нападнали и смучат жизнените сокове на духовния му живот. Ако той отвори вратите и покани в такава обстановка на мръсотия и безредие най-високия небесен Гост, дали, ще Му достави чист и радостен покой? Но кой би могъл да каже за своя духовен дом, че е приведен в пълен порядък и че може да посрещне небесния Цар? Ние всички сме кой повече, кой по-малко недостойни за дошлия при нас от небесата Изкупител. Ала ето, Той хлопа на вратите ни (Откр.3:20). Той сам жадува да влезе в нас, защото ние сме за Него създадени и защото без Него сме безкрай нещастни. Той идва да донесе на всички небесния Си дар. Има ли начин да станем пак достойни за Него? С голяма радост трябва да кажем: Има! Този начин е **покаянието и изповедта!** С изповедта, когато тя е искрена, дълбока, свързана с разочарование от себе си и с желание да почнем нов живот, се очиства основно от всичката смет на греховете стаичката на сърцето. С изповедта се прогонват демоните, тия губелни паразити в нея. Пак с изповедта се привеждат в порядък всички разбъркани мисли и представи, всички хаотични чувства и желания на сърцето, тъй че тя става годна да приеме най-дивния Гост - Исуса Христа.

Емилия Големанова

Върнали се в Божия Дом

07 февруари 2008

Емилия Михова

„Да се МОЛИМ за единството на християните“

На 18 януари се навършиха 100 години от първото честване на молитвената седмица за Християнското единение, която се провежда ежегодно от 18 до 25 януари. Всяка година темата е различна, а сега тя е цитат от първото послание на Св. Апостол Павел до солуняни – „Непрестанно се молете“.

Вече стана традиция в русенската църква „Св. Павел от Кръста“ през времето на тази молитвена седмица, свещеници от различни християнски църкви да изнасят проповед за екуменизма. През тези шест години от началото на инициативата вече гостуваха няколко православни свещеници, както и представител на методистката църква в града.

По този повод, тази година отец Дираир от Арменската църква също бе поканен да изнесе проповед по време на неделната литургия на 20-ти януари.

Какъв е съвременният свят, който ни заобикаля? С много силни стихове озряващи мрака на нашето съвремие започна проповедта си отец Дираир. Той обрисова с думи истинското мрачно и песимистично лице на времето, в което живеем. Мракът - този, който ни кара да мислим все повече за материалните неща, който поражда конфликти и войни, сблъсък на интереси и най-главното - отдалечаването от християнските ценности. Ето това изместване на духовното за сметка на човешкия егоизъм, който се загнездва в хората още от ранната детска възраст е големият проблем и дори болест на нашето съвремие. Именно затова единението на християните е много важно точно в този момент. Отец Дираир говори още за това как трябва всички ние да имаме вярата, надеждата и мисията да подпомагаме духовно и морално всички около нас, да имаме задължението да предаваме светлината и любовта, която е Христос.

Вярно е, че има различия между християнските църкви, но те са най-много само канонически, подчерта отец Дираир. Всяка една от тях обаче почита един и същ Бог Отец и всяка една носи своята уникалност и красота – „Католическата църква със своята откритост, православната със своята пищност и арменската, която носи своите дълбоки корени от църкви вградени в скалите...”

Като доказателство към тези красиви думи отредени за всяка една от християнските църкви отец Дираир завърши проповедта си с още по-силното и въздействащо - „И мечтая, когато един ден склопя очи да получа последното си причастие от католически и от православен свещеник и да помоля за прошка”...

Елена Димитрова

50 годишна Венчавка Оскар и Емилия Вайбл

1958 - 25 януари - 200

ЕНОРИЯТА Е МИСИОНЕРСКА

Една енория която не е мисионерска загубва своето естество – казва Епископ Ранитх, в едно от своите изказвания. Мисията не е една дейност в повече за една енория, но тя е нейното естество. Църквата е мисионерска, заради призванието си към любовта, което Бог ни е оставил, чрез тази обич, всеки ще познае, че сте мои ученици – казва Исус. Основата на евангелизацията е точно тази любов, с която Исус обикна своите братя и сестри и даде живота си на кръста. Евангелизацията е знак за узряване на нашата вяра. Самата църква съществува само, ако проповядва, това е валидно и за енорията, ако тя не го прави е само една сграда. Евангелизацията не е един свободен избор, но е задължение на нашата вяра, съвършен израз на нашата любов. Не стига да се работи само върху участващите, но е задължително да стигнем до тези, които са се загубили. Всичко това не е само един прекрасен сън, но може да стане реалност, и най важното нещо, за да се чувстваме силни е да имаме вяра в Бога и да се молим. И нашата енория иска по някакъв начин да отговори на това изискване. Да не бъде само една сграда, но да бъде една жива част от тялото Христово, да проповядва, да помага, да приближава другите към Спасението, затова през следващите месеци желаем да се запознаете за да работим всички заедно върху един проект, който трябва да събуди нашата съвест и тази на другите. Да съберем нашите сили и да бъдем вестители на благата вест между всички хора. Всеки от нас ще може да бъде полезен за нещо, стига да имаме добра воля и да отворим вратите на нашето сърце, когато чуем гласа на Господ, който ни кани да работим заедно.

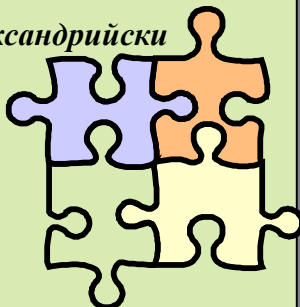
От няколко години вече, както всички знаете съществува в нашата енория и организация Каритас, която има нов облик и която работи с доброволци и хора с добра воля, но бихме

искали всички да станем доброволци на Божията любов, вестители на Неговата милосърдна любов. От години енорийският свещеник търси начини да приобщи към Църквата всички католици, които загубиха пътя, да се запознае с тях, да ги срещне. Много от тях още не познаваме, но благодарение на всеки един от вас можем да стигнем до тях и даже до тяхното сърце. В следващите страници искаме да споделим с вас идеята, как да направим още един, нов опит за това. Каним всеки един от вас да го прочете и да вземе участие в инициативите.

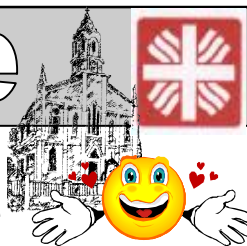
Сестра Йола

„Да кажем отново, че ние всички, получавайки един и същи Дух, а именно Светия Дух, някак сме се съединили помежду си и с Бога. Защото, въпреки че поотделно сме много и Исус прави Духът на Отца и Неговият Дух да обитава във всеки един от нас, този единствен и неделим Дух събира чрез самия Себе Си в единство всички, които са различни помежду си ... и прави всички да изглеждат в Него едно. И както силата на осветеното човешко Тяло на Христос прави всички, в които се намира, сътелесни, мисля, по същия начин единният и неделим Дух на Бога, който обитава в нас, събира всички в духовно единство.“

Св. Кирил Александрийски

Завръщане

Над сто години съществува католическата енория в гр. Русе със своя храм „Св. Павел от кръста“. През този период енорията е имала свой облик и живот. Част от хората са били активни радетели за християнски ценности, но почти цяло поколение вследствие на комунистическия режим е загубило връзката си с църквата. С настъпилите демократични промени част от живеещите в гр. Русе католици, започнаха да посещават храма и да се включват в енорийския живот. През 1995г. в града беше създадена Енорийската Каритас, като част от църквата и изпълнител на нейната социална политика. Изгради се съвременен Енорийски център, който постепенно се изпълва с живот.

По неофициални данни в града има повече живеещи католици отколкото тези, които посещават храма. Основно тази група е сформирана от прииждащи от католическите села на Никополска епархия хора в работоспособна възраст и младежи, които продължават обучението си в града.

Част от тях за съжаление идват в храма само за двата големи християнски празника Рождество Христово и Възкресение Христово. Основен проблем остава пасивността им към включването в живота и дейността на енорията и на енорийската организация на Каритас.

Както казва папа Бенедикт 16 - “Що се отнася до сътрудниците, които извършват в практически план работата по милосърдната дейност на Църквата, те трябва да бъдат хора, чието сърце Христос е завладял със своята любов, **събуждайки любовта към ближния**”.

Мисионерският дух на християнина е задължението да издирва и приобщава към лоното на Църквата нови радетели за разпространение на християнските ценности. Тези мисли и желанието ни да помогнем на нашия енорийски свещеник

о.Валтер в неговата нелека енорийска пасторална дейност ни вдъхновиха при разработването на този проект. Целта ни е с помощта на всички Вас – енорияши и доброволци, да издирим и приобщим към енорийската общност максимално повече хора, така че нашата енория да се съживи в единен път към Бога.

В проекта са заложили разнообразни дейности за постигане на целта, където всеки от Вас може да даде своя принос за осъществяване на идеята. Необходимо е само добро желание и много работа.

Ето някои от заложените дейности:

- ◆ Прочуване на данни с помощта на свещениците и енорияшите от католическите села в Никополска епархия, за католици живеещи вече в гр.Русе, чрез посещение по места от доброволци на Каритас, ангажирани с проблема.

- ◆ Събиране на данни от енорияшите и доброволците на Каритас в гр.Русе, за католици непосещаващи църквата, но живеещи постоянно в града.

- ◆ Издирване на студентите католици, учащи в гр.Русе и включването им в живота на енорията и младежкия Каритас.

- ◆ Посещения на издирените адреси от енорийския свещеник и доброволци на организацията, запознаване и приканване за активно участие в енорийския живот.

- ◆ Предоставяне материали на църквата и Каритас от доброволците на всички живеещи в гр.Русе католици.

- ◆ Изложба в салона на енорийския дом под надслов “Традициите – минало и настояще”, където живеещи в гр.Русе представители от всички католически села от епархията, ще предоставят снимков и друг материал свързан с бита и културните традиции в съответното село, с цел опознаване и сближаване на енорияшите.

- ◆ Вечер на традициите, в която енорияши от различните католически села в епархията живущи в града, ще покажат общото и специфичното помежду си, с цел създаване на духовна връзка и приятелски отношения между тях.

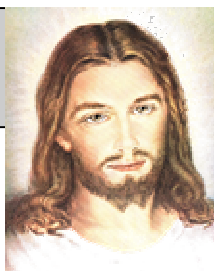
- ◆ Участие в енорийските храмови празници в с.Малчика, с.Драгомирово и гр.Свищов, където всички чрез молитва да станат съпричастни към духовните и морални ценности на Християнството. Доброволците на организацията ще обменят идеи за бъдещи съвместни инициативи.
- ◆ Духовен ден на тема "Дарена любов" съвместно с доброволци от цялата епархия в гр.Белене. Посещение на светилището на Бл.Евгений Босилков.
- ◆ Участие на енорияши и доброволци на Каритас в дейности за литургичните тържества:
  - ⇒ изписване на великденски яйца и раздаването им след тържествената литургия
  - ⇒ изработване на декоративни свещи с християнски мотиви от доброволци, средствата, от които ще се използват за социалната дейност на Каритас.
- ◆ Организиране за децата от енорията пикник до Лесопарк "Липник" по случай Международния ден на детето 1 Юни. Духовно и личностно сближаване между тях.
- ◆ Организирано честване "Деня на Християнското семейство" с участието на дългогодишни семейни двойки.
- ◆ Обявяване конкурс за рисунка, за децата от енорията по темите "Как замърсявам природата" или "Аз помагам за опазване на околната среда", което ще бъде техният принос в борбата за опазване на природата.
- ◆ Участие в ежегодното пролетно почитване на гр.Русе, като доброволците на Каритас и енорияшите поемат ангажимент да почистят крайбрежната ивица на града.
- ◆ С активното участие на доброволци и енорияши, издаване Алманах на енория "Св.Павел от кръста" - енорийска и каритативна дейност през годините.

Даринка Калатиш

БЪДИ И ТИ МИСИОНЕР

Възкресението

Деца, обичате ли да слушате приказки? Аз също много обичам да слушам, но обичам и да разказвам. Истински приказки - приказки за неща, които са се случвали отдавна, отдавна. А днес ще ви разкажа най-хубавата от тях - приказката за възкресението на Господ Исус Христос.

Било ранно утро. По небето плували розови, пухкави облачета. Слънцето току-що изгрвявало и озарявало с лъчите си хълмовете наоколо. Птичките весело пеели със звънливите си гласчета. Но всичко това останало незабележимо за трите жени, които бързали по пътечката. Те били много тъжни. Сълзи се стичали по лицата им. Пред очите си още виждали Господ Исус как виси разпънат на кръста, болката, изписана на лицето Му, кръвта, която се стичала по тялото Му. Виждали и огромния камък, с който преди три дни затворили гроба. А сега бързали да отидат при Него, за да Го помажат с ароматни масла. Сърцето на всяка от жените било изпълнено с мъка. Те си мислели, че никога повече няма да видят кроткия Му поглед и няма да чуят насърчителните Му думи, а и този голям камък - кой ще го отмести сега?

Жените все още не знаели, че точно преди да дойдат, Бог направил чудо: земята се разтресла, ангел Господен слязъл от небето и отместил камъка. Затова, когато видели отворения гроб, те се изплашили още повече. Но как? Нима някой е отместил тежкия камък? А щом влезли, изненадата била още по-голяма - тялото на Господ Исус не било там. Ужасени, те не знаели какво да правят. И тогава пред тях застанал ангел. Дрехите му блестели като сняг, а лицето му сияело от радост. "Защо търсите Живия между мъртвите?" - попитал ги той - "Няма Го тук, Той възкръсна! Ето, вижте! Мястото, където е лежал Господ Исус е празно. Идете и кажете на учениците Му."

Щом разбрали, че Господ Исус е жив, жените много се

зарадвали и побързали да съобщят на другите. Но ето че сам Господ Исус застанал пред тях и ги поздравил. Те се поклонили до нозете Му. А Той им заръчал да кажат на братята Му да отидат и да Го чакат в Галилея. Жените радостни затичали, за да изпълнят заръката Му.

ОГЪНЯТ

Шестима души, изненадани случайно от тъмнината на една студена нощ на един пустинен остров, се събрали всеки с по едно парче дърво в ръка. Нямамо други дърва на острова, загубен в мъглите на северното море.

В центъра един малък огън бавно гаснеше, поради липса на жар. Студът ставаше все по-непоносим. Първият човек беше една жена, ала един блясък от пламъка освети лицето на един емигрант с тъмна кожа. Жената го видя. Стисна юмрук около своето парче дърво. Защо да изразходва своето дърво, за да стопли един лентяй, дошъл да отнеме хляба и работата ѝ? Мъжът, който се намираще от нейната страна, видя един, който не беше от неговата партия. Никога, никога не би прахосал своето голямо парче дърво, заради един политически неприятел. Третият човек беше лошо облечен и се зави още повече в омаслената си куртка, криейки своето парче дърво. Неговият съсед беше богат. Защо трябваше да употребява своят клон, заради едно лениво богаташче? Богаташът седеше, мислейки за своите богатства, за двете вили, за четирите автомобила и за дебелия сметка в банката. Батериите на неговия мобифон бяха изтощени, трябваше да запази своето парче дърво на всяка цена и да не го използва за онези мързеливци и некадърници. Мрачното лице на емигранта беше гримаса на отмъщение на слабата светлина на вече угасналия огън. Силно стискаше юмрук около своето парче дърво. Знаеше добре, че всички онези бели хора го пренебрегваха. Никога не

би сложил своето парче дърво в жарта на огъня. Беше дошъл моментът на отмъщението. Последният член на онази тъжна групичка беше един стиснат и недоверчив тип. Не правеше нищо ако нямаше полза. Да дадеш само на който дава – беше неговият любим девиз. Трябва скъпо да ми платят това парче дърво – си мислеше той.

Така ги и намериха, с парче дърво стиснато в юмрук, неподвижни в смъртта, поради измръзване.

Не бяха умрели заради студа навън, бяха умрели, заради студа вътре в тях!

Вероятно също в твоето семейство, в твоята общност, пред теб има огън, който умира. Със сигурност стискаш едно парче дърво в своите ръце. Какво ще направиш с него??!!

Сестра Терезита

Датата върху

Пасхалната Свещ

Често хората забелязват, че датата написана върху Пасхалната Свещ, която е във църквите, и която се намира по-принцип близо до кръщелния купел, е още с дата от миналата година 2007.

Отчето ли забрави да промени цифрата на годината? Но възможно ли е всички свещеници ли забравиха? Дори и Папата ли забрави да я промени в Базиликата “Свети Петър”?

Истината е, че точно през нощта на Пасхалното Бдение, в началото на Литургията, свещеникът благославя новата Пасхална Свещ и връзва върху нея кръст и над него очертава гръцката буква Алфа (Α), отдолу буквата Омега (Ω) и между раменете на кръста четири числа, изразяващи текущата година, като същевременно казва: “Христос вчера и днес, Начало и Край, Алфа и Омега, Неговите са времената и вековете. На Него слава и владичество през цялата вечност. Амин”.

Децата пишат

Какво мислят децата за Бог? Как си го представят? Как говорят с Него? Какво искат да го питат? През времето на катехизис за по-големите деца (между 12-13 години) им дадохме лист и химикалка и два въпроса, на които отделно всеки от тях трябваше да отговори: “Кой/Какво е Исус за мен? Ако Го срещна: какво ще му кажа, какво ще го питам?” Представяме ви няколко изречения от техните отговори. От тези редове, можем да разберем, че колкото и ние да ги виждаме малки, вече в тях има дълбоки въпроси, молитви и търсене на смисъла на живота. Търсят силно Исус и го чувстват много близо до тях, макар Той да не им отговаря с думи.

* Аз си представям Исус с дълга коса, със сини очи и с брада... Аз всяка нощ разговарям с Него и го питам какво ще имаме утре, какви оценки ще имам и много други въпроси. Понякога си представям Исус в лицето на хората... Исус за мене е човек, с Който мога да си приказвам, да си разкривам тайните пред Него и Той отлично да ме разбира, но не разбирам защо, когато аз говоря с Него Той не се появява. Аз не мога да разбера защо не говори с мен, когато аз говоря с Него. Понякога това ме дразни, защото чувствам, че говоря на вятъра, но въпреки всичко аз знам, че говоря с Него.

* Здравей Исусе,
Искам да ти кажа колко съм ти благодарна и колко съм щастлива, че си до мен. Искам да те питам защо си позволил омразата, лъжите и предателството да се разпространят между хората, как си решил да създадеш човека и дали ти е много мъчно за страдащите по света. Също така четеш ли книги или ти си вдъхновил всички поети и писатели. Кое време е любимото ти – когато е слънчево и топло или когато вали сняг.

Хората нараняват ли те често, и мислил ли си кога ще дойде Второто Пришествие.

Също така дали човешкия живот е по-малък от секунда във вселената. Как изглежда Рая. Дали в него се намират близките ми и обичаш ли да помагаш на хората.

* Искам да го питам дали може да ми каже предварително нещата, които ще се случат на следващия ден и също вечер когато си казвам молитвата и разговарям с Него защо Той не се появява и не приказва с мен.

* За мен Исус е човек, на който Баща му е Бог. Също така Той е добър, мил и съчувства на бедните хора. Той би дал всичко каквото може за хората дори живота си както е направил. Ако срещна Исус искам да го помоля да опрости на всички хора греховете както опрощават отците. Ако го срещна ще го поздравя. Бих искал и да изпълни това, което бих му пожелал. Бих го попитал дали е истински и ако може ми докаже поне с нещо малко, като да направи нещо като фокус или друго.

* Срещам Исус. Той е точно като си го представям. С кестенява коса, черна брада и черни очи. От много време искам да Те питам някои необясними за мен неща. Казвам му аз:
Къде се загуби голяма част от добротата, а злото се увеличава? Защо голяма част от хората се изгубват по пътя на богатството? Защо няма равенство между всички хора? От къде идва омразата и може ли да се изкорени лесно? Защо държавите не са обединени? Кога ще дойдеш пак на земята? Наистина ли виждаш всичко? Какво е любовта към всички? Какъв е смисълът на живота?

* Аз бих искал да го попитам защо е решил да съди живите и мъртвите когато дойде края на света и защо е спасил света като умря и може ли да се появи преди края на света и какво би направил тогава?

* Искам да ти кажа, че вярвам в тебе и да ми простиш всички грехове. Ще се радвам да те опозная и ти мене. Искам да ме разбереш що за човек съм. Да обсъдя проблемите си, за да ми дадеш мисъл, урок. Любопитно ми е как по-точно си създал първия човек? Защо хората говорят различни езика, а не всички хора говорят един език, за да се разбираме? Учителю, любопитно ми е как по-точно е създаден света, как са създадени животните, кое е първата жива твар на Земята? Любопитна съм много за всичко на Света. Как можеш ти, Учителю, от небето да имаш в коша риби и хляб, значи ако е истина и аз вярвам, че е истина би трябвало да е!

* Когато срещна Исус първо ще се учудя, а после ще падна на колене. После ще го помоля за мир по Земята. После искам да му задам един въпрос: защо символът на християнството е кръстът, който всъщност е уред за мъчение? После ще искам да си поговорим и ще му благодаря за всичко, което е направил за мен. А после искам да го питам какъв е смисъла на живота по Земята. Ще го питам на колко години е всъщност?

* Когато срещна Исус, аз ще го питам, дали чичо ми, който е болен ще оздравее и ако това се случи кога ще е... Също искам да питам Исус, защо има толкова много изоставени деца в сиропиталища, които нямат семейства и няма кой да ги обича, както нас ни обичат нашите роднини.

* Исус за мен е Спасител, баща, учител. Представям си го с дълга кестенява коса, висок 165-175 см, с зелени очи, малко пълен, силен, умен, без очила, с малка брада, с приятен характер, хубав глас.

Искам да му кажа, че го обичам! И много се радвам, че за пръв път ще участвам в конкурс за най-добро изпълнение. Ако искаш ела на конкурса да ме видиш как свиря. Въпрос: съществували ли са други богове преди теб?

За мен Исус е спасителя на всички хора. Аз си представям Исус като белобрад старец с бели дрехи и тъмно-кафява коса. Той ми

е помагал в много трудни моменти. Когато бях счупил крака Той ми помогна да оздравея, защото е имало опасност да не остана жив. Също така ми е помагал, когато съм бил много близо до грах. Исус ми е помагал във всеки един момент когато съм бил в затруднено положение. Исус е моят пътеводител.

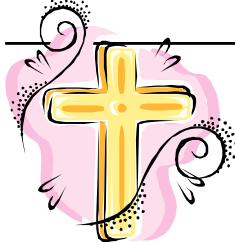
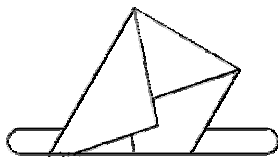
* За мен Исус е любовта, която ми дават близките, приятели и роднините. Исус са добрите неща, които правя за другите, защото Той ме води към тях. Исус е нещото, което ме пази и когато помоля за помощ ми я дава. Той ме подкрепя и ми помага да поправи греховете си. Помага ми да не се страхувам от нищо. Той е като най-добрия ми приятел, защото ме познава най-добре. Той е “светлината в дъното на тунела”. Когато се чувствам отчаяна и се сетя за Исус отново възвръщам надеждата си.

* Той е висок, слаб, с кафява коса, с брада и мустаци. Той ходи всеки ден на църква и понякога прави чудеса или лекува хората....

* За мен Исус е мой Бог, Който е всичко за мен... Той ми е помагал в състезания, тестове и всякакви други моменти.... Веднъж Той ми помогна като се блъснах в една стена. Той прати един лекар на име Ирина, която ме доведе в болницата....Аз обичам Бог.

* Той е Бог на вселената и създател на всяка твар. За мен е учител на доброто и справедливостта. Божий човек, роден за да прави света добър, да помага на бедни и болни, на инвалиди и слепи...

* За мене Исус е приятел, с Който мога да споделя всичко, което ми тежи и което не мога да кажа на никой друг... Аз общувам с Него чрез молитви. Той ми помага да избира правилният път и правилният избор, когато съм объркана и не знам какво да правя...

Велика седмица

Всички заедно искаме да изживеем тайната на Страданието, Смъртта и Възкресението на Нашия Господ Исус Христос

НЕДЕЛЯ, 16 МАРТ, 10.00 ч.
Връбница

СРЯДА, 19 МАРТ, 16.00 ч.
Литургия за осветяване на светите масла
*свещениците са готови да ви изповядват от 15.00ч
и ще продължат и след литургията до 19.00*

ЧЕТВЪРТЪК, 20 МАРТ, 18.00 ч.
Литургия за Тайната Вечеря
*Литургията продължава с обожаването на
Пресветото Тайнство на Евхаристия*

ПЕТЪК, 21 МАРТ, 18.00 ч.
Честване Страданието Господне
След тази Литургия ще имаме Тържествен Кръстен Път

СЪБОТА, 22 МАРТ, 23.00 ч.
ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО (през светата нощ)
ИСУС ВЪЗКРЪСНА

НЕДЕЛЯ, 23 МАРТ, 10.00 ч.
ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО (през светия ден)
НАИСТИНА ВЪЗКРЪСНА